

tydning for voré hjemlige Fiskere, idet Færøerne jo derefter skulde dele med disse de Midler, der i Forvejen ere knappe nok og utvivlsomt ikke tilstrækkelige til Behovet.

Hvad angaar det subsidiære Ændringsforslag, antager jeg, at Bestemmelsen i første Stykke er overflødig og uden Nytte, da jeg gaar ud fra, at Spørgsmaalet lige hurtig vil blive optaget til særlig Forhandling for Færøernes Vedkommende, enten denne Bestemmelse vedtages eller ikke og med Hensyn til Bestemmelserne i 2det Stykke forekommer det mig, at de maaske dog noget ville kunne foregribe en Afgørelse ved særlig Lov. Tilmed ved man jo ikke, om den højtærede Justitsminister ønsker at modtage den Myndighed, der her overdrages ham — jeg kunde meget godt tænke mig, at han ikke ønsker det.

Af disse Grunde kan jeg ikke stemme for de foreliggende Ændringsforslag.

la Cour: Maa jeg til den ærede sidste Taler bemærke, at jeg er fuldstændig klar over, at det Beløb, der i Øjeblikket stilles til Fiskernes Raadighed her i Landet, ingenlunde er for stort, men der er vel intet i Vejen for, at Beløbet gennem et Ændringsforslag kunde sættes en Del op, saaledes, at de færøiske Fiskere kunde komme med. Vi ville jo blive nødté til, hvis vi senere skulde vedtage en Lov om Tilskud til de færøiske Fiskere, at forhøje Beløbet i dets Helhed. Da Laanefonden, hvoraf det skal udredes, i Øjeblikket er i en overordentlig god Tilstand, indser jeg heller ikke, at der kan være nogen Betænkkelighed ved en saadan Forhøjelse.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Ved første Behandling af den foreliggende Sag havde jeg Lejlighed til at fremhæve, at naar det er foreslaaet, at Loven ikke skal gælde for Færøerne, saa er Grunden dels den, at det vil blive meget vanskeligt for Landbrugsministeriet at ordne og lede Udlaanene til Fiskerne paa et Sted, der ligger saa langt borte, og dels den, at den færøiske Lovgivning sorterer under Justitsministeriet. Det er Grundene til, at Færøerne ikke ere dragne ind under denne Lov, og jeg tror ikke, man bør se bort fra dem ved Behandlingen af de foreliggende Ændringsforslag. Med Hensyn til disse skal jeg bemærke, at jeg har forhandlet med Justitsministeren, som har erklæret, at han ikke kan tiltræde dem, da det forinden vil være nødvendigt for ham at foretage en nærmere Undersøgelse af Spørgs-

maalet. Derimod er Justitsministeren villig til at tage under nøje Overvejelse, om der ikke maatte være god Grund til i næste Samling at fremsætte et særligt Lovforslag vedrørende Udlaan til Fiskere paa Færøerne. I Henhold til de Udtalelser, jeg her har fremført, og i Henhold til de Bemærkninger, jeg har gjort vedrørende Justitsministerens Stilling til denne Sag, vil jeg henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke maatte finde Anledning til at tage sine Ændringsforslag tilbage.

Barentsen: Over for de Bemærkninger, der ere fremsatte angaaende Ændringsforslagene, skal jeg kun tillade mig at fremkomme med et Par ganske korte Udtalelser. Naar det er indvendt med Hensyn til det subsidiære Ændringsforslag, at det første Punkt deri er overflødigt, saa kan det kun glæde mig, at man anser det for overflødigt. Jeg ser deri et Udtryk for, at man finder det fuldstændig rigtigt, at Lovens Bestemmelser og Grundsætninger ogsaa egne sig til Anvendelse paa Færøerne. Jeg glæder mig altsaa ved denne Udtalelse. — Endvidere skal jeg tillade mig en ganske mild Protest over for det Udtryk, der blev brugt, at Vedtagelsen af Ændringsforslaget Nr. 1 vilde forringe den Fordel, Loven vil medføre for vore hjemlige Fiskere. Jeg tror, det er et i denne Forbindelse noget urigtigt Udtryk. Thi de færøiske Fiskere høre jo lige saa vel til vore hjemlige Fiskere som alle andre danske Fiskere, og det er for denne Kendsgerning, at mit Ændringsforslag Nr. 1 er et Udtryk. I øvrigt har det ikke paa nogen Maade været min Tanke at ville forringe de Goder, som Loven tilsigter for vore Fiskere i Almindelighed. Dette mit Ændringsforslag Nr. 1 er kun Udtryk for den simple Grundsætning, at Fiskere overalt i Kongeriget ere ligeberettede og derfor bør have lige Ret til at nyde de Goder, som Loven stiller i Udsigt. — Siden første Behandling har jeg haft Lejlighed til fra forskellige Medlemmer i Salen at høre Udtalelser af Sympati for den Tanke, jeg tillod mig at fremsætte, men efter den Stilling, som den højtærede Minister indtog til Ændringsforslagene, finder jeg det ikke rigtigt at lade dem komme til Afstemning. Jeg takker den højtærede Minister for de velvillige Udtalelser, han fremsatte, dels paa egne Vegne og dels paa Justitsministerens Vegne, hvorefter vi vel i næste Samling kunne haabe at se et Lovforslag, der vil bringe